

[Indenrigsministeren]

5. Hovedsponsoren er berettiget til at opstille 4 mobile skilte på banen.
6. Bagsiden på Vejle Boldklubs årsskrift reserveres til hovedsponsorens reklameønsker.
7. Hovedsponsoren er berettiget til på alt reklamemateriale for hovedsponsorens produkt at anvende billeder af hele førstedivisionsholdet. (Klubben er berettiget til at reducere billedmaterialet til kontraktspillerne på førstedivisionsholdet).
8. Reklame på bold drenge.

Klubben forpligter sig til at foranledige, at hovedsponsorens navn og slogans optræder så meget som muligt i aviser, TV og andre medier. Klubbens ledelse vil endvidere internt og i forholdet til spillerne sørge for, at spillerne, herunder særligt 1. Divisionskontraktspillerne, har en positiv holdning til naturgas.

Ifølge bilagene til hovedsponsoraftalen betaler Naturgas Syd I/S til Vejle Boldklubs professionelle afdeling Aps et årligt beløb på 320.000 kr. excl. moms. Beløbet pristalsreguleres, første gang i 1986.

Endvidere betaler Naturgas Syd I/S til Vejle Boldklubs amatørafdelling årligt 55.000 kr. excl. moms. Også dette beløb pristalsreguleres, første gang i 1986.

Interessenterne i Naturgas Syd I/S er kommuner i Sønderjyllands, Ribe og Vejle amter. Selskabets vedtægter er godkendt af tilsynsrådene i de tre amter. Det fremgår af vedtægterne, at selskabet har til formål i Sydjyske Region, dvs. kommuner i Ribe, Sønderjyllands og Vejle amter, at forhandle naturgas til alle aftagerkategorier samt at forestå etableringen og driften af den overordnede regionale fordeling af naturgas fra transmissionsnettet til lokal distribution samt at sikre belastningsudjævning. Selskabet kan påtage sig – direkte eller indirekte – lokal distribution af naturgas til enkelte forbrugere i regionen.

Tilsynsrådene har behandlet sagen på sit møde den 29. oktober 1984, hvor rådet vedtog at udtale følgende:

Formålet med indgåelse af »Hovedsponsoraftalen« af 7. september 1984 med Vejle Boldklub og Vejle Boldklubs professionelle afdeling Aps har efter det af naturgasselskabet oplyste været at opnå reklame for gasselskabet. Efter det oplyste er der ikke med af-

talen tilsigtet nogen støtte af en professionel fodboldklub eller en amatør fodboldklub.

Naturgas Syd I/S er et fællesskab af kommuner, og spørgsmålet om lovligheden af selskabets virksomhed vil derfor kunne forelægges de kommunale tilsynsmyndigheder. Ifølge selskabets vedtægter kræver en række beslutninger i selskabet indenrigsministeriets godkendelse.

Da det er selskabets formål at afsætte naturgas i det sydjyske område, og da afsætningen må ske i konkurrence med andre leverandører af energi, må tilsynsrådet anse det for naturligt – og uden tvivl lovligt – at selskabet afholder betydelige udgifter til reklame og anden markedsføring for naturgas i området.

Den omtalte sponsorkontrakt må anses for et led i denne både nødvendige og lovlige markedsføringsindsats for naturgas, og tilsynsrådet har ikke fundet grundlag for at anse det for at være i strid med gældende regler for kommunal virksomhed, at Naturgas Syd I/S har indgået en sådan aftale.

Det tilkommer de styrende organer i naturgasselskabet – og ikke tilsynsrådet – at tage stilling til, om indgåelse af sponsoraftalen er en hensigtsmæssig reklameform, og om reklameværdien af aftalen står i rimeligt forhold til den aftalte betaling.

Tilsynsrådet for Ribe amt, tilsynsrådet for Sønderjyllands amt og Naturgas Syd I/S er herfra underrettet om foranstående.

Erik Toftgaard.

Den næste sag på dagsordenen var:

2) Første behandling af lovforslag nr. L 70:

Forslag til lov om ændring af lov om byfornyelse og boligforbedring og om ændring af lov om sanering. (Valgfrihed mellem indekslån og andre lån).

(Fremsat 14/11 84).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Lissa Mathiasen (S):

Vi ved, at en del af indholdet i dette lovforslag har været under overvejelse i lang tid, og i socialdemokratiet erkender vi, at kombi-

[Lissa Mathiasen]

nationen indekslån og skatteregler kan give nogle uheldige konsekvenser for fornyelsen af specielt private udlejningsejendomme, så i erkendelse af, at en skattemæssig løsning har lange udsigter, samt at en afventen ville gøre ubodelig skade for byfornyelsesaktiviteten og også bevirke, at mange lejere ville komme i en meget ubehagelig situation ved stadig at skulle bo i de umoderne lejligheder, vil vi overveje at støtte forslaget om valgfrihed for private udlejningsejendomme.

I den forbindelse er det med tilfredshed, vi noterer os, at boligministeren har overført saneringslovens regel om, at der kan kræves hel eller delvis tilbagebetaling af den udbetalte støtte, hvis ejendommen skifter status. Det kunne måske overvejes, om vi ikke i den forbindelse skulle stramme den regel lidt op og forpligte kommunerne til at få tinglyst en sådan deklaration i en periode, der strækker sig ud over støtteperioden for rentesikringen.

Men lad mig tage fat om de problemer, som vi specielt mener der ligger i dette forslag, f.eks. løsningen af hele huslejeproblemet, for én ting er sikker: socialdemokratiet kan ikke være med til at lade lejerne betale for, at ejerne skal have løst deres skattemæssige likviditetsproblemer. Derfor må vi under udvalgsarbejdet have nogle nøje beregninger over huslejudviklingen år for år i de to modeller og på den baggrund søge at finde nogle løsninger, der i videst muligt omfang friholder lejerne økonomisk.

Det er da også mit håb og, i hvert fald indtil andet er bevist, også min tro, at boligministeren er enig i og vil medvirke til sådanne løsninger. I øvrigt ville det vel også være at føre lejerne bag lyset, ja, være ligefrem amoralsk, hvis vi med hensyn til de ejere af private udlejningsejendomme, der vælger om, blot sagde til lejerne: gode venner, jeres ejere skal have løst nogle økonomiske problemer, så nu får I altså en højere husleje end oprindelig forudsat.

Alene retten til at vælge om tilsiger, at vi løser dette huslejeproblem.

De opmærksomme vil nok have bemærket, at jeg hele tiden har talt om private udlejningsejendomme, men ministeren er desværre gået langt videre i forslaget. Han har uden reel begrundelse taget kommunale ejendomme og ejerboliger med. Jeg må sige meget klart, at det kan socialdemokratiet ikke medvirke til. Jeg synes, det kunne være interes-

sant at spørge de radikales ordfører – hvis han er til stede i salen, det kan jeg konstatere at han er – om man er indstillet på at gå så langt. Er det, som der står i lovforslagets bemærkninger, hensigten, at ejendommene skal afhændes til private som udlejningsejendomme? Jeg synes, det vil være interessant at høre de radikales holdning, og jeg vil da i øvrigt sige, at det også er en ny holdning fra CDs side, vi her ser.

Det er bemærkelsesværdigt, at boligministeren ikke mener, at de kommunale ejendomme skal med i vælge-om-puljen, fordi det bliver tre gange dyrere. Det vil også gøre det dyrere fremover. Mener regeringen, at der er råd til det, så stiller vi os beredvilligt til disposition med hensyn til at benytte de midler til en udvidelse af de økonomiske rammer for byfornyelsen. Eller forholder det sig sådan, at regeringen vil finde de merudgifter, det offentlige får, ved at beskære kvoter eller ved at beskære de samlede investeringsrammer til byfornyelsen? Noget sådant kan socialdemokratiet selvfølgelig heller ikke medvirke til. Jeg vil gerne her i dag have ministerens ord for, at de meget omtalte totalrammer i de kommende år udvides med de merudgifter, forslaget her lægger op til, så det i hvert fald ikke kan bruges som argument for besparelser i øst og i vest.

Men som sagt: vi er åbne over for at finde en afbalanceret løsning, så vi ikke sinker byfornyelsen.

Svend Åge Petersen (KF):

I foråret 1982 indførte folketinget den ændring, at forbedringsarbejder på bestående bebyggelse udført under loven om byfornyelse og boligforbedring fremover skulle finansieres med indekslån med rentestøtte i form af rentebidrag. Denne finansieringsform har imidlertid vist sig at være uhensigtsmæssig, når det drejer sig om private udlejningsejendomme, fordi der efter udførelsen af disse forbedringsarbejder er sket en huslejeforhøjelse, som udlejerer aldrig har modtaget, men som han alligevel har skullet betale skat af som en indtægt. Da renteydelsen samt administrations- og reservefondsbidrag på indekslån som bekendt betales fuldt ud af kommunen, som igen får 100 pct. refusion af staten, kan udlejerer selvfølgelig heller ikke skattemæssigt fratække disse beløb.

[Svend Åge Petersen]

Dette meget urimelige forhold kunne naturligvis bedres ved skattemæssig lovgivning, men her er det altså boligministeren, der fremsætter forslag om, at der fremover skal være valgfrihed mellem indekslån og traditionelle realkreditlån med rentesikring ved finansiering af forbedringsarbejder i forbindelse med sanering og byfornyelse, og dette forslag kan vi absolut hilse med tilfredshed.

Den nuværende ordning med det føromtaltede urimelige forhold har naturligvis ikke ansporet udlejere til at gøre en aktiv indsats inden for byfornyelsen. Vi er overbeviste om, at dette forhold med vedtagelsen af dette lovforslag nu vil ændre sig til gavn både for de beboere, der bor i ejendommene, og for beskæftigelsen inden for byggesektoren.

Lovforslaget indebærer også, at der ved kommunalt ejede ejendomme skal være valgfrihed ved optagelse af lån til forbedringer for herved at fastholde en mulighed for, at disse ejendomme kan afhændes til private som almindelige udlejningsejendomme. Der er allerede givet tilsagn til en del udlejningsejendomme efter byfornyelseslovens ikrafttræden, og her foreslås der mulighed for at vælge den anden finansieringsform.

I lovforslaget er der angivet nogle merudgifter for staten ved gennemførelsen af en sådan valgfrihed, men disse udgifter synes dog senere at blive modsvaret af besparelser.

Der er her tale om, synes vi, et tiltrængt lovforslag, og det konservative folkeparti kan støtte det og vil samtidig give tilsagn om at medvirke til en hurtig behandling i udvalget.

Fogh Rasmussen (V):

Venstre kan støtte dette lovforslag. Det går ud på at afhjælpe et utilsigtet problem, som er opstået specielt for ejere af private udlejningsejendomme i byfornyelsesområderne.

Problemet er i sin enkelthed, at med indeksfinansiering skal ejeren af ejendommen betale sine låneydelser alene som afdrag. Det er klart, at han så modtager en huslejeforhøjelse, der er skattepligtig, men den låneydelse, som skal præsteres, er ikke fradragsberettiget, og enhver kan sige sig selv, at det må give en likviditetsmæssig belastning.

Vi kan støtte dette forslag, som går ud på at afhjælpe dette problem. Jeg kan ikke nære mig for at sige, at det jo ikke kan komme som nogen overraskelse, at vi er nødt til at

komme med dette lovforslag, for både venstre og det konservative folkeparti pegede allerede i foråret 1982 på dette problem og stillede i forbindelse med forhandlingen om byfornyelsesloven ændringsforslag, som præcis gik ud på, at der skulle være valgfrihed mellem indekslån og traditionelt forrentede lån. På det tidspunkt blev forslaget af den tidligere socialdemokratiske boligminister afvist, hovedsagelig med henvisning til, at det ville afstedkomme uoverskuelige administrative problemer.

Jeg synes, der er grund til at påskønne, at der nu er opnået så store administrative fremskridt i boligministeriet, at den nuværende boligminister er i stand til at skære igennem disse enorme administrative problemer på en måde, som tilsyneladende kan tilfredsstille alle parter. Det synes jeg der er grund til at takke for. Jeg står slet ikke her og hoverer over, at vi nu får ret. Sen erkendelse er bedre end ingen, og derfor vil vi bare i fællesskab glæde os over, at vi nu forhåbentlig kan få gennemført de ændringer, vi allerede i sin tid pegede på var nødvendige.

Må jeg til allersidst knytte den kommentar til fru Lissa Mathiasens ordførertale, at jeg synes, det er lidt forkert at beskrive problemstillingen, som om lejerne nu skal betale for, at ejerne skal have løst deres skattemæssige problemer. Jeg synes, det er en lidt urimelig fremstilling af kendsgerningerne. Sagen er den, at det er folketingset, der utilsigtet via en usmart lovgivning har påført ejerne nogle skattemæssige problemer, og det er dem, vi nu prøver at få løst.

Vi kan tilsige dette lovforslag en hurtig og velvillig behandling i udvalget.

Pelle Voigt (SF):

Det er jo ofte sådan, at når de onde ler, så græder de gode. Jeg sad og spekulerede på, da jeg hørte hr. Fogh Rasmussens indlæg og den utvetydige glæde, han gav udtryk for, at vi her har endnu en af den slags situationer.

Jeg må sige, at den relativt positive modtagelse, socialdemokratiets ordfører gav forslaget, overrasker mig noget, for det, der er tale om, er i virkeligheden, at man her har en ordning, hvorefter der anvendes byfornyelsesmidler til at forøge værdien af privatejede udlejningsejendomme. Derefter forventer man fra husejernes side i fuldt alvor, at sta-

[Pelle Voigt]

ten, altså efter at have forøget ejendommens værdi, skal betale husejerne de penge tilbage, denne værdistigning medfører i øget skat.

Det er i virkeligheden dybt urimeligt, at folk, der bor til leje, og folk, der bor på alle mulige andre måder, som skatteydere skal være med til at betale den ordning. Hvilke private småhusejere ville nogen sinde få stillet et sådant tilbud i udsigt? Men hvis man er privat udlejer, skal nogle specielle problemer altså løses på den måde – fremgår det af bemærkningerne til forslaget – at man ved at fastholde den gammeldags finansiering i de bebyggelser faktisk får en husleje, der ser ud til at ligge omkring nogle og tredive procent over huslejen i de bygninger, hvor man indeksfinansierer byfornyelsen.

Det koster oven i købet statskassen penge, og det plejer hverken boligministeren eller hr. Fogh Rasmussen at være specielt begejstrede for, men det er man altså i denne sammenhæng. Det koster øjensynlig statskassen 13 mill. kr. over tre år, og det koster kommunerne omkring 10 mill. kr. Dertil kommer vel noget, som ikke nævnes i bemærkningerne, og jeg vil godt spørge boligministeren, om det ikke også nødvendigvis kommer til at medføre yderligere udgifter til boligsikring, som ikke er indregnet i det samlede underskud, staten påføres, ved at man laver denne ordning.

Jeg synes, at det spørgsmål, man må stille boligministeren og i og for sig også den relativt positive socialdemokratiske ordfører, er: ja men hvad er meningen med dette? Hvor skal alle disse millioner kanaliseres hen? De skal øjensynlig kanaliseres i relativt få private husejeres lommer. Når jeg siger »relativt få«, så er det, fordi det beløb, man i bemærkningerne går ud fra til byfornyelse, ligger inden for en ramme på 60 mill. kr. Det kan derfor ikke være voldsomt mange private husejere, der er tale om.

Vi kan ikke se, hvorfor de private husejere skal forgyldes ved dette forslag, ikke alene én gang, men tre eller fire gange. Hvis der virkelig er vanskeligheder med at få byfornyelsen i gang i private udlejningsejendomme, så bør man tage det op i forbindelse med den revision af byfornyelsesloven, som skal gennemføres, og så må man stramme mulighederne for at give påbud i den slags sager, så at byfornyelser faktisk kommer til at foregå.

Det kan efter vores opfattelse ikke være rimeligt, at folk, der for offentlige midler får forøget værdien af deres private ejendom, ikke skal betale skat af den værdiforøgelse. Vi har også lidt svært ved at tro, at det kan være socialdemokratiets mening, når partiet får lejlighed til nærmere at diskutere dette med bevægelsen og med boligudvalget og med forskellige andre.

Jeg vil sige – hvis det ikke allerede er fremgået klart af det, jeg har sagt – at vi stiller os overordentlig skeptisk til det forslag, boligministeren har lagt frem her, og at vi bestemt ikke kan støtte det, sådan som det foreligger.

Estrup (RV):

Jeg synes, det må hilses med tilfredshed, at vi står over for en løsning af det likviditetsproblem, som i et stykke tid har truet aktiviteten på byfornyelsesområdet. Beskatningen af den del af huslejeforhøjelsen, der skyldes afdrag på indekslån, har i allerhøjeste grad virket bremsende på byfornyelsen.

Vi er flere, der har udfoldet betydelig aktivitet for at finde en løsning gennem ændring af den skattemæssige behandling af afdragene. Det ville have betydet, at indeksfinansiering kunne fastholdes som finansieringsform, og det ville have skabt sikkerhed for, at den hidtidige aktivitet på byfornyelsesområdet kunne fastholdes med de afsatte midler.

En ændring af skattereglerne viste sig imidlertid at være en ufremkommelig vej. Derfor kan jeg på det radikale venstres vegne tilslutte mig det forslag om valgfrihed mellem indeksbelåning og traditionel realkreditbelåning, som nu fremlægges, også selv om dette indebærer øgede udgifter for at fastholde et givet aktivitetsniveau. Det er i første omgang tilfredsstillende, at der er fundet udvej for i 1985 at holde udgiftsstigningen inden for de allerede afsatte bevillinger.

Vi har nogle enkelte spørgsmål, vi gerne vil have belyst under udvalgsarbejdet, men i det væsentlige mener jeg, at lovforslaget har fået en tilfredsstillende udformning.

Fru Lissa Mathiasen stillede mig et konkret spørgsmål om de kommunale ejendomme og deres inddragelse under denne lovgivning. Det kan godt være, at der er et problem på dette område, og det vil jeg gerne

[Estrup]

være med til at kigge på under udvalgsarbejdet.

Jeg kan på det radikale venstres vegne give tilslutning til en hurtig gennemførelse af lovforslaget.

Birgith Mogensen (CD):

Med det forslag til lov om ændring af byfornyelses- og saneringsloven, vi har til behandling i dag, løses et væsentligt problem for ejere af private udlejningsejendomme.

I det gældende finansierings- og støttesystem for sanering og byfornyelse er det jo sådan, at forbedringsarbejder skal finansieres med indeksslån for at opnå offentlig støtte i form af rentebidrag. For skattepligtige ejere af udlejningsejendomme giver indeksfinansieringen likviditetsmæssige problemer, idet hele ejerens ydelse på det optagne lån er afdrag. Disse afdrag kan naturligvis overvæltet på huslejen, men skattemæssigt betyder det, at en højere indkomst som følge af husleje-forhøjelsen ikke kan modsvares af en fradragsberettiget låneydelse. Skattebetalingen vil således stige, uden at ejeren får en tilsvarende likviditetsforbedring over ejendommens driftsbudget. Var forbedringsarbejderne i stedet for blevet traditionelt finansieret, ville den største del af låneydelsen være fradragsberettiget, hvorfor der ikke ville blive en øget skattebetaling.

Hele denne udredning for at belyse, at indekssystemet, som i mange henseender ellers er et fortrinligt system, i byfornyelses-sammenhæng har uheldige konsekvenser for private udlejningsejendomme, og det er dobbelt uheldigt, da der på dette område er en række mangler, som bør afhjælpes. Det er derfor godt, at dette problem nu løses ved at give mulighed for valgfrihed med hensyn til finansieringsform for alle typer ejendomme med undtagelse af dem, som ejes af et almennyttigt boligforetagende eller en privat andelsboligforening.

Det er med tilfredshed, jeg bemærker, at valgfriheden også omfatter ejerboliger, idet ejerskifte af forbedrede boliger derved lettes, og det er også fornuftigt at give denne valgfrihed med tilbagevirkende kraft.

CD kan således fuldt ud støtte intentionerne med forslaget og de løsninger, som er lagt frem.

Albrechtsen (VS):

Baggrunden for dette forslag er egentlig det groteske forhold, at private ejere, enkeltpersoner, som af en eller anden tilfældig grund ejer en ejendom, hvori der bor en masse lejere, kan bestemme, om en boligforbedring skal gennemføres eller ej, kan råde over den ejendom hen over hovedet på lejerne. Det, man altså er bange for, er, at ejerne ikke får så gunstige vilkår, at de igangsætter en tilstrækkelig boligforbedring.

Jeg er ganske enig i de bemærkninger, fru Lissa Mathiasen kom med om husleje-forhøjelser. I VS vil vi heller ikke acceptere, at disse problemer løses på den måde, at huslejen i ejendommene stiger. Jeg håber, at der i socialdemokratiets tilkendegivelse ligger, at der ikke kan blive tale om tilslutning til dette forslag på grund af problemet med huslejestigningerne.

Jeg kunne egentlig godt tænke mig at spørge hr. Estrup, om det ikke også for det radikale venstre er et problem med disse huslejestigninger. Det synes jeg vi må have klarlagt. Forhåbentlig kan det radikale venstre ikke acceptere en løsning, som indebærer huslejestigninger.

Jeg er også enig med fru Lissa Mathiasen i det synspunkt, at det ikke skal gøres nemmere for kommunen at overdrage ejendommene til privat udlejere. Naturligvis kan vi heller ikke medvirke til noget sådant.

VS vil i udvalget nøje følge de spørgsmål, der stilles om konsekvenserne især vedrørende huslejen, og vi må på forhånd sige, at vi er fuldt ud lige så skeptiske over for dette forslag som SF. Vi kan i øjeblikket ikke se nogen mulighed for, at vi kan medvirke.

Arne Bjerregaard (KrF):

Jeg er nok en gang i den heldige situation, at alle de foregående ordførere har gennemgået forudspørgsningerne og baggrunden for lovforslagets fremsættelse og lovforslagets indhold osv. Derfor skal jeg undlade at bemærke, at jeg selvfølgelig hellere havde set, at det var skattereglerne, vi ændrede, men jeg ved jo også, at skattereglerne i dette land er forbiholdt vanskelige at ændre. Selv om vi snakker om skattereform, tror jeg heller ikke, at vi i den forbindelse vil få løst dette problem. Vi accepterer på den baggrund forslaget.

Pia Kjærsgaard (FP):

En u hensigtsmæssig finansieringsordning bliver nu forsøgt lavet om med lovforslag nr. L 70, der indeholder en lang række justeringer, bl.a. valgfrihed med hensyn til finansieringsform. Vi synes naturligvis heller ikke, at det er rimeligt, at ejeren skal have ekstra skatteproblemer, og det, at der nu indføres valgfrihed, der også omfatter ejerboliger, kan vi hilse med tilfredshed. Fremskridtspartiet tilslutter sig dette lovforslag.

Boligministeren (Bollmann):

Jeg vil gerne først takke for tilslutningen fra et flertal her i folketinget.

Når vi har følt, det var nødvendigt at komme med dette forslag separat forud for selve revisionen, så er det reelt, som flere har været inde på, fordi byfornyelsesprojekterne desværre er ved at gå i stå på grund af de regler, der gælder på baggrund af indeksfinansieringen.

Det er fuldstændig rigtigt, at vi har forsøgt at finde en løsning gennem skattevejen, men vi må bare erkende, at det ville bryde med nogle helt generelle principper i skattelovgivningen. Derfor har vi følt, at det var nødvendigt at løse problemerne på den måde, som her er foreslået.

Sådan som jeg har opfattet debatten, er der specielt tre problemkredse, man har hæftet sig ved. Jeg håber, at jeg hermed giver samtlige ordførere svar.

Det første er spørgsmålet om bevillinger. Jeg kan kun bekræfte, at de ekstra udgifter, der er, afholdes inden for rammerne. Der har været reserveret et beløb, fordi vi vidste, at uanset hvilken model man valgte, ville der komme udgifter. Det er ting, der kan klares inden for de eksisterende bevillingsrammer.

Det andet, man har debatteret en del, er de kommunale ejendomme. Her vil jeg kun sige, at vi ikke forestiller os, at det skal gælde generelt, for samtlige kommunale ejendomme. Jeg ved ikke, om det kunne have været klargjort lidt bedre i bemærkningerne. Hvis det kunne det, så skal jeg beklage, at det ikke er sket. Jeg vil gerne bekræfte, at det kun gælder de tilfælde, hvor kommunen har købt ejendomme op og regner med at videre-sælge dem.

Der har været rejst et spørgsmål om udgifterne i forbindelse med boligsikring. Der vil

jeg gerne sige, at det er klart, at der kan komme nogle enkelte ekstra udgifter. De er ikke med i de beløb, vi har nævnt, men jeg skal forsøge at få afklaret under udvalgsarbejdet, hvis det ønskes, hvad det drejer sig om.

Jeg skal afslutningsvis anmode om, at vi får en meget hurtig behandling i boligudvalget. Hvis der kommer andre spørgsmål op i den forbindelse, kan de mest hensigtsmæssigt klares i forbindelse med den revision, jeg vil fremsætte forslag om til januar næste år.

(Kort bemærkning).

Pelle Voigt (SF):

Når vi rejste spørgsmålet om øgede udgifter til boligsikring og boligydelse, så er det, fordi det fremgår af bemærkningerne til forslaget, at der f.eks. er en huselejeforskel på i gennemsnit 17.000 kr. om året imellem de to finansieringsformer, hvis man laver byfornylesesarbejder for 1 mill. kr. Det må, sådan som jeg læser forslaget, betyde, at der kommer nogle øgede udgifter.

Det, jeg egentlig gik herop for, var for at spørge boligministeren, om han virkelig mente det, han sagde, om, at byfornyelsen er ved at gå i stå, fordi disse skattemæssige eller økonomiske forhold ikke er afklaret. Skal det forstås sådan, at boligministeren mener, at den nuværende ramme for byfornyelse er tilstrækkelig til, at der kan komme ny byfornyelse igennem, f.eks. i København, hvor der faktisk i de næste fire år eller i den næste lange periode ikke vil kunne gennemføres byfornyelsesprojekter, fordi rammen er udfyldt? Betyder denne pludselige interesse fra ministerens side for øget byfornyelse, at man vil udvide rammen, sådan at byfornylesesarbejder kan komme i gang? Eller er det bare et forsøg på at give de private husejere nogle ekstra indtægter?

Boligministeren (Bollmann):

Jeg vil gerne sige til hr. Pelle Voigt – jeg ved ikke, om jeg har haft lejlighed til at forklare det tidligere – at der mellem det radikale venstre og regeringen er indgået en aftale om rammer for byfornyelsen for de næste fire år. Det er rammer, der for det første år svarer til dem, vi kender for 1984, og med tilsvarende rammer for de næste 3–4 år. Derfor synes jeg, det er lidt mærkeligt at sige, at

[Boligministeren]

det kun drejer sig om at give private husejere ekstra beløb. Jeg tror, regeringspartierne fra starten har været enige om, at byfornylsesagen, om jeg må kalde den sådan, er en god sag, og derfor er vi lige så interesserede som mange andre partier, bl.a. hr. Pelle Voigts parti, i at skabe de fornødne rammer for en fortsat byfornyelse.

(Kort bemærkning).

Pelle Voigt (SF):

Jeg vil gerne spørge ministeren, om han kan anslå, hvor mange ekstra byfornylsesarbejder i byen København der kommer igennem i den periode, forliget dækker, i kraft af det forlig, der er indgået med det radikale venstre.

Boligministeren (Bollmann):

Som hr. Pelle Voigt godt ved, er det ikke boligministeren, der bestemmer, hvor mange projekter der skal gennemføres i Københavns kommune. Københavns kommune har selv en væsentlig indflydelse herpå.

(Kort bemærkning).

Estrup (RV):

Der er to ting, der kalder mig på talerstolen.

Den ene er det spørgsmål, hr. Albrechtsen stillede mig, om virkningen på huslejerne af det, vi nu har fået forelagt. Jeg er enig med hr. Albrechtsen i, at vi skal se meget nøje på, hvordan virkningen vil være på huslejerne, men jeg synes på den anden side, man skal gøre sig klart, at byfornyelsen, sådan som den har været under indeksfinansieringen, har medført, at man overvælter afdragene på huslejerne. Det sker der jo ikke nogen ændring i. De regler, vi her tager fat på, er seneringslovens regler. Jeg kan ikke se, at der er så meget nyt i det. Men jeg synes, vi skal følge spørgsmålet meget nøje, det er vi alle sammen interesserede i, og det synes jeg vi skal gøre under udvalgsarbejdet.

Jeg vil godt til slut korrigerende boligministeren en antydning med hensyn til forliget imellem det radikale venstre og regeringen om byfornyelsen. Der er et forlig, der vedrører 1985, og jeg vil ikke på nuværende tidspunkt udelukke, at vi måske kunne komme

til at snakke om en forhøjelse af byfornylsesaktiviteten på længere sigt.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Lovforslagets overgang til anden behandling

vedtoges uden afstemning.

Fjerde næstformand (Ole Vig Jensen):

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til boligudvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

3) Første behandling af beslutningsforslag nr. B 27:

Forslag til folketingsbeslutning om fremskaffelse og finansiering af boliger for ældre og personer med handicap.

Af Torben Lund (S) m.fl.

(Fremsat 30/10 84).

Forslaget sattes til forhandling.

*Forhandling***Boligministeren (Bollmann):**

Jeg vil gerne først slå fast, at forslagsstillerens ønske om at forbedre boligforholdene for ældre og handicappede her i landet fuldt ud deles af regeringen. Jeg tror også, man kan øjne en enighed om, at de ældre og handicappede skal blive boende i eget hjem, så længe de ønsker det, og så længe det er plejemæssigt forsvarligt. Jeg synes, det er vigtigt, fordi man herigennem på samme tid tilgodeser hensynet til ældre og handicappedes ønsker og hensynet til det offentlige, altså samfundets økonomi.

Jeg kan sige, at den udvikling, der er i gang på dette område, er helt i overensstemmelse med målsætningen om forbliven i eget hjem i stedet for indflytning på institution. Jeg vil gerne pege på et par træk, som vi kan følge netop i disse tider.

For det første er byggeriet af ældre- og handicappede almennyttige boliger i en vækst, som vi ikke har set før. Det er faktisk